

Sted vare valgte for dette Tilfældes Skyld, saaledes at der ved de forskjellige Veiligheder kunde blive lagt en ganske forskjellig Maalestof til Grund for Fastsættelsen af det Krav, der habes paa Anstalten. Man maa derfor anse det for absolut rigtigst, at det bliver een Myndighed, til hvilken alle de af Forsikringsanstaltens Bestyrer trufne Afgjørelser om Understøttelsens Størrelse kunne indanses, og i Overensstemmelse hermed har man foreslaaet, at der dannes en Kommission, som udnævnes af Kongen, og som bestaar af 1 Formand og 5 Medlemmer, nemlig 1 Læge, 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere i en af de under Loven faldende Virksomheder. Formanden og Medlemmerne udnævnes for et Tidsrum af 5 Aar; efter endt Funktionstid skulle Formanden og Lægen kunne gjenvelges, idet det maa anses heldigt, at den af dem indvundne Erfaring fremdeles kan komme til Nytte og medvirke til Kontinuitet i Afgjørelserne. Da de Arbejdsgivere og Arbejdere, som ere Medlemmer af Kommissionen, derimod saa meget som muligt skulle repræsentere de Opfattelser og Krav, som til enhver Tid gjøre sig gjældende i deres Kredse, har man anset det rigtigst at bestemme, at der hvert 5te Aar ubetinget skal finde en Fornyelse Sted for disse Medlemmers Vedkommende, og det saa meget mere, som der navnlig med Hensyn til Arbejderne, saafremt Kommissionens Afgjørelse i stort Omfang skalde blive søgt, kunde være Fare for, at den Tid, de maatte anvende paa Kommissionens Arbejder, kunde drage dem saa meget fra deres Erhverv, at de ikke i fuld Forstand kunde anses vedblivende at høre til Arbejdernes Kreds. Til Formanden og Lægen har man foreslaaet et fast Honorar, der bestemmes ved de aarlige Finantsløpe, medens de øvrige Medlemmer erholde Godtgjørelse efter en Takt, som fastsættes af Indenrigsministeren.

Til § 15.

Medens det tidligere Forslag foreskrev, at de under Industrien m. m. hørende Virksomheder skulde af Indenrigsministeren inddeles i 3 Klasser efter deres Færlighed, gaar nærværende Forslag kun ud paa, at en Inddeling af Virksomhederne i Fareklasser skal finde Sted, saaledes at det overlades til Indenrigsministeren til enhver Tid at bestemme Klassernes Antal.

Til § 26.

Den Bestemmelse er optaget, at naar det oplyses for Anstaltens Bestyrer, at der paa betryggende Maaade er sikret Arbejderne i en af de i § 2 nævnte Virksomheder og

deres Efterladte mindst den samme Hjælp ved indtræffende Ulykkestilfælde, som ved nærværende Lov foreskrevet, kan det af Bestyreren, eventuelt Indenrigsministeren, tilledes, at Lovens Bestemmelser ikke komme til Anvendelse paa Arbejdsgiveren og Arbejderne i den paagjældende Virksomhed.

Som Følge af denne Tilføielse til Loven har man ikke anset det nødvendigt at beholde den ved det oprindelige Forslags § 26 hjemlede Myndighed for Indenrigsministeren til at træffe de fornødne Overgangsbestemmelser til Indordningen af hidtil bestaaende Forhold under Loven, og Bestemmelsen herom er derfor ubeladt.

Det ovennævnte, af Landstinget i forrige Samling nedsatte Udvalg opfordrede Regjeringen til at søge et nærmere statistisk Materiale tilveiebragt til Bedømmelsen af, hvilke økonomiske Vyrker Lovens Anvendelse paa Søfart og Fiskeri vil medføre for disse Virksomheder.

Det stod nu vel Regjeringen klart, at en statistisk Undersøgelse af de ved Søfart og Fiskeri indtrufne Ulykkestilfælde, hvilken Undersøgelse efter Sagens Natur kun vilde kunne gaa kortere tilbage i Tiden, vilde give et Resultat, hvis Brugbarhed som almindelig Maalestof vilde være i høj Grad tvivlsom, idet der netop ved disse Virksomheder vil være saa store Svingninger i Antallet af de indtræffende Ulykkestilfælde, at kun en lang Aarrækkets Erfaringer vilde kunne give et tilforladeligt Middeltal. Denne Opfattelse er ogsaa bleven bekræftet ved den i Statistisk Tabelværk over Kongeriget Danmarks Handels- Flaade og Skibsart i Aaret 1888 givne Oversigt, hvorefter der i de sidste 5 Aar dels er vinkommen ved Skibes Forlis dels er forsvunden med bortblevne Skibe følgende Antal Søfolk:

i 1884.....	66
- 1885.....	46
- 1886.....	34
- 1887.....	10
- 1888.....	78

Smidlertid har man bestræbt sig for til Sagens Belysning at søge de nøiagtigst mulige Oplysninger tilveiebragte for et saa langt Tidsrum, som dette antoges at kunne lade sig gjøre, idet man har anmodet Amtmændene om hver for sit Amt at tilveiebringe Oplysning om Antallet af:

Arbejdsgivere i Søfart og Fiskeri samt af de hos disse Arbejdsgivere beskæftigede Søfolk og Medhjælpere ved Fiskeri;